

kunne blive staaende, naar de ved Forhandling enten med Bestyrelsen eller paa anden Maade kunde blive tydeliggjorte saaledes for Lyfthavende, at det indenfor temmelig snævert afstukne Grændser kunde siges, hvad det betød med Fastsettelsen af Pligtarbejde, og hvor Meget der omtrent vilde blive fastsat for ethvert Arbejde, som den vedkommende Lyfthavende vilde lade udføre af Jangerner; men, naar Tilbudene skulle være inde inden den 6te Marts, saa har man ment, at der ikke vilde blive Tid for Nogen til at ordne Forholdet saaledes, at Vedkommende kunde faae de fornødne Oplysninger og gjøre Tilbud i den korte Tid, saaledes at det overhovedet var dem muligt at konkurrere. Man har derfor tilskrevet Ministeren, at man mente, at denne Frist ikke ubetydelig burde forlænges, og man mente endvidere, at dette saa meget bedre kunde lade sig gjøre, som selve Kontrakten ikke skulde træde i Kraft førend om 5 Fjerdingaar, og at man derfor nok kunde give en længere Frist. Udvalget har i den Anledning tilskrevet den høitærede Justitsminister samme Dag eller Dagen før Betænkningen blev afgiven — Forhandlingerne gik Slag i Slag om dette Spørgsmaal —; men, saa vidt mig bekendt er der indtil dette Døielik ikke indkommet noget skriftligt Svar. Jeg antager derfor, at vi nu vilde høre et mundtligt Svar af den høitærede Minister. Under Nr. 85 i Betænkningen findes en Bemærkning om Sessjonerne. Man har i den Anledning tilskrevet Ministeriet, og der er i Dag kommet mig ihænde et Svar, som gaar ud paa, at det, der her forlanges, vil om kort Tid blive optaget i Ministerialtidenden, hvor vi altsaa vilde faae en kort skematisk Oversigt inden denne Sags 3die Behandling. De enkelte Tilfælde, der her ere nævnte, ere ikke tilstrækkelige til at foretage en alsidig Bedømmelse af det hele Sessjonsforhold; men det kan dog ikke negtes, at de Tal, der her ere fremførte, have et noget betænkeligt Udseende. Af 3551 behandlede Børnepligtige i 5te Kredser der kun udfikret 1175 til egentlig Tjeneste, — det er altsaa ikke en Trediedel — medens 828 ere udfikret til Militærarbejdere og 1548 ere kasserede. Det er et Forhold, der lader formode, at der i denne Udfikringskreds ved Bedømmelsen af Sessjonen gaaes frem med en Lempe, som vist neppe kan anses tilstedelig, naar overhovedet det at have almindelig Børnepligt, det, at enhver vaabenfør Mand skal vaabenføres, skal have nogen egentlig Betydning. Udvalget henstiller til Ministeren, at han vil tage under Overveielse, om der ikke skal træffes en noget anden Ordning af Sessjonen, saaledes at der blev en mere ensartet Bedømmelse. Det vil ganske vist være overordentlig vanskeligt, thi saa skal der holdes saa lang Tid Sessjon, at det næsten ikke godt lader sig gjøre. Det var jo imidlertid muligt, at der kan gjøres Noget derfor; navnlig skulde man antage, dersom man ikke brugte at skifte altfor meget med Rager, at

naar de, der bruges ved Sessjonerne, kunde faae Leilighed til, inden Sessjonen begynder, at konferere med hinanden ogsaa om Opfattelsen af vedkommende Regulativer, da vilde dette mulig bidrage til et mere nøjagtigt Stjøn over Vedkommendes Helbredsforhold. Jeg har med Hensyn til § 20 intet Videre at bemærke. Med Hensyn til § 25 er der meddeelt den Oplysning, at Institutet paa Landerupgaard ikke har faaet udbetalt, i alt Fald ikke dengang da Skrivelsen var dateret, de bevilgede 800 Rd., fordi det ikke var oplyst, at det paa anden Maade har skaffet tilveie de 1,000 Rd., som var Betingelsen for Udbetalingen. Ministeren har i den Anledning søgt nærmere Oplysning hos Bestyrelsen, men den er, saavidt mig bekendt, endnu ikke kommet Udvalget tilhøende. Paa § 26 have vi kun Spørgsmaalet om Sindsfygeanstalterne, og der har Udvalget tilladt sig nogle Bemærkninger angaaende det foreliggende Budget. Det er jo en egen Sag med disse Sindsfygeanstalter paa den Maade, som Bevillingen foregaar; man bevilger her og betaler et andet Sted, det er mindre heldigt, og selv af dette Hensyn kunde det være rigtigt, at det Hele blev en Statsfag. Det er da ogsaa en af de Opfordringer, man har stillet til Ministeren, at han vilde tage under Overveielse, om ikke Udgifterne til disse Anstalter skulde udredes af Statskassen. Der er jo en Vanskelighed tilstede, og det er med Hensyn til Forholdet i Kjøbenhavn, som har Bidstrup Hospital, men det er dog et Forhold, som under fornødent Hensyntagen til St. Hans Hospitals Stilling, Opretholdelse og Forhold til Kjøbenhavn vil kunne udvæjnes paa rimelig Maade igennem Lovgivningen. Man vil se, at begge Anstalter ere beregnede paa fulde 400 Patienter, saa at de altsaa ere fuldt belagte, og det er Udvalget bekendt, at der er henved 50 Begjæringer anmeldte til Jyllands Sindsfygeanstalt om Optagelse, som ikke kunne blive effektuerede, og man formener, at det er en beklagelig Stilling, som der ganske vist er Opfordring til at søge afhjulpen om ikke altfor lang Tid. Underskuddet for Sindsfygeanstalterne i Nørre-Jylland er beregnet til 36,296 Rd., idet man nemlig egentlig ikke kan kalde det Underskud, der fremkommer derved, at man optager Uformuende, dem, der forsørges af Kommunerne eller Andre, for halv Betaling, som er den langt overveiende Del af 3die Klasse. Naar altsaa den Betaling, der er fastsat, kan anses for nogenlunde at dække de almindelige Udgifter til Bedligholdelsen, saa fremkommer der ved Sindsfygeanstalten i Aarhus 36,000 Rd. og ved Anstalten i Bordingborg med det foreslaaede Tillæg godt 26,000 Rd. Tenkte man nu, at Staten skulde overtage disse Udgifter, kunne man sige som saa: Denne Galvdel, der skulde dækkes f. Gy. for deres Vedkommende, der have halvt betalende Plads, maatte dækkes af vedkommende Amtskommune